

نگاهی به کتاب «لیالی نور، مواعظ شبهای قدر»

29 اسفند 1403

کتاب «لیالی نور، مواعظ شبهای قدر»، اثر سیدمحمدصادق حسینی طهرانی در سال 1400 در 288 صفحه از سوی موسسه ترجمه و نشر دوره علوم و معارف اسلامی مشهد مقدس روانه بازار نشر شد که در این کتاب مباحثی همچون، اهمیت دعا و برخی از شرایط آن، چگونگی دستیابی به زندگی شیرین و گوارا، تبیین فناء ماسوی‌الله و بقاء وجه الهی، چگونگی وصول به حقیقت، نحوه اصلاح نفس و مقابله با هواهای نفسانی، بیان شده است.

همچنین درباره اهمیت شبهای قدر، اعمال مستحب آن، وجه نامگذاری شب قدر، سر تعدد شبهای قدر، لزوم استفاده از فرصت اِحیاء این لیالی با توجه تام به توحید و عشق به خداوند، صحبت به میان آمده است.

در بخشی از این کتاب آمده است:

«مراد از شب قدر سالک، ابتدای رسیدن وی به مقام کسانی است در معرفت الهی به بلوغ لازم رسیده و مظهر حضرت حق گشته و به مرتبه جمع الجمعی و وجود نائل شده‌اند، و گاهی منظور از شب قدر سالک آن هنگامی است که خداوند متعال به‌نحوی بر وی تجلی نماید. شب قدر هر انسانی زمان دیدار وی با پروردگارش است.

حالات و ملکاتی که انسان در شب قدر دارد در طول ایام سال منعکس می‌شود. کسی که در شب قدر در عالم وحدت است، در طول سال نیز این معنا در او مشهود است و کسی که در عالم کثرت متوغل است در طول سال نیز به همین معنا مبتلا خواهد بود. کسی که طالب راه خداست باید هوای نفسش را بکشد. اگر خدا را می‌خواهد از حُبّ جاه و مقام و اعتبار و از هر حُبّی غیر از حُبّ خدا بیرون بیاید.»